

25 מְרוֹם הַבְּטִיחַ בְּחֹר שְׁבָאֲבוֹת וּבְחֹר שְׁבַנְבִּיאִים וּשְׁנִיָּהֶם רָהוּ
נִצַּח לִוְחָמִי זֶה וְהָרְתִית מִתְקוֹמָמִי > זֶה עַד שְׁבִילָהּ
'וְיִלֵּן שָׁם <בְּלִילָה הַהוּא>'
בר' לב, יד

סְבוּר הָיָה בְּדוֹרוֹן חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים לְעוֹר עֵינֵי רָשָׁע וּלְהַשְׁחִידוֹ
'עוֹלִיו לִכֵּן מְשֻׁלוֹ בְּזָבוּל' חֲמֵשׁ מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים עַל נִינִי חָלַק וְנָכְדוּ
'וַיִּתֵּן בְּיָד <עֲבָדָיו עֲדָר עֲדָר לְבָדוּ>'
שם יז

פָּגוּשׁ כְּפָגוּשׁ דּוֹב שְׁכוּל בְּאֶחָד שְׁלוּחָיו צוֹ לְסוֹחָחָה
צָפְצוּף שְׁלוֹשׁ תְּשׁוּבוֹת לָג' שְׁאֵלוֹת בְּלֹאט לְפָצְחָה
'וְאֶמְרָתָ לְעֶבְדְּךָ <לִיעֶקֶב מִנְחָה הִיא שְׁלוּחָה>'
שם יט

שְׁלוּחָה | וּמִוִּבְאָה לְאֹדְנִי עַן וְהָרְפִין עֲצָמוֹ לִפְנֵי זַעֲוִם אֵל
וּלְפִי שְׁקָרָאוּ כֵּן שְׁמוֹנָה פְּעָמִים מְלָכוֹ לוֹ שְׁמוֹנָה מְלָכִים כְּפָץ יְקוֹתִיאל
'וְנִאֲלָה הַמְּלָכִים אֲשֶׁר מְלָכוֹ בְּאַרְצָן אֲדוֹם] לִפְנֵי מְלָךְ <לְכַנִּי> יִשְׁרָאֵל <'>
שם לו, לא
עם קדוש

26 מתקוממין] ו שבילהו] שב[להו ושכילוהו בכה"י 31 באחד שלוחיו] ו באיש שלוחיו באחד בכה"י 32 לגי' לשלושו 34 והרכין] והקטין 35 כן] ו
בן ד 36 ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום] דו

25 רהו פחדו, והשוו בר"ר עו א, עמ' 896–897: שני בני אדם הבטיחון הקב"ה ונתייראו, הבחור שבאבות והבחור שבנביאים, הבחור שבאבות זה יעקב שנ' כי יעקב בחר לו יה (תה' קלה, ד), ואמר לו הקב"ה הנה אנכי עמך (בר' כח, טו) ולבסוף נתיירא, הבחור שבנביאים זה משה רבינו, לולי משה בחירו (תה' קו, כג)...ובסוף נתיירא, ויאמר ה' אל משה אל תירא אתו (במ' כא, לד). ולפי זה יש לפרש לוחמי – את עשיו, ומתקוממי – הוא עוג מלך הבשן שמשה הפחיד. 28 בדורון חמש מאות וחמשים השוו פדר"א לו (נוסח יל"ש, וישלח קלב-קלג): מיד לקח כל מקנהו ועישר תק"ן מהם...ואתה אמרת כה אמר עבדך יעקב (בר' לב, ד) חייך, כדבריך הוא ימשול עליך בעולם הזה. דורון – מתנה. לעור...ולאשחידו בר"ר עה יג, עמ' 895: שילח לו דורון לסמותו שנ' כי השחד יעור עיני חכמים (דב' טז, טז) ואין חכמים אלא אדומים. 29 עויליו צאצאי עשיו הרשע. בזבול במקדש של מטה (מל"א ח, יג) המכוון כנגד מקדש של מעלה. חמש מאות וחמשים על פי המסורת שמאז חורבן המקדש השני ועד סילוקם של הביזנטים מן הארץ חלפו 550 שנה (פליישר, מסורת יהודית קדומה, עמ' 110–115). ניני חלק בני ישראל. 31 פגוש כפגוש דוב שכול על פי מש' יז, יב, והשוו פדר"א לו: והדוב זה עשו שעמד על הדרך כדוב שכול. 31–32 באחד שלוחיו על פי בר' לב, יח והלאה. והמדרש (בר"ר עו ח, עמ' 906) פירש שיעקב הכין כל אחד משלוחיו להשיב על שלוש השאלות (למי אתה ואנה תלך ומי אלה לפניך) תשובה זהה (באחד), ולהשיב בניחותא (בלאט). 34 זעום אל על פי מש' כב, יד, והוא עשו. 35 שמונה פעמים והשוו בר"ר עה יא, עמ' 891: אמר לו הקב"ה אתה השפלתה את עצמך וקראת לעשו אדוני ח' פעמים, אני אעמיד מבניו ח' מלכים קודם לבניך שנ' ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום וגו'. כפץ יקותיאל כמו שאמר משה בתורתו, והשוו ויק"ר א ג, עמ' יא: עשרה שמות נקראו לו: ירד, חבר, יקותיאל וכו'.